

6.5.2011

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 1159/2010, ingediend door Zana Ivakina (Italiaanse nationaliteit), over dubbele nationaliteit

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indienster heeft een dubbele nationaliteit, de Letse en de Italiaanse. Haar is verzocht één van deze nationaliteiten op te geven. Zij vraagt zich af of een dergelijk verzoek rechtmatig en in overeenstemming met Europese regelgeving is.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 14 januari 2011. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6 van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 6 mei 2011.

Uit de informatie die door indienster is verstrekt, blijkt niet in welke context zij is geconfronteerd met het verzoek afstand van haar Italiaanse nationaliteit te doen en, in het bijzonder, of dit een voorwaarde is om in Letland te blijven wonen of de Letse nationaliteit te verkrijgen.

Iedere burger van de Unie heeft volgens artikel 21 VWEU het recht vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij dit Verdrag en de bepalingen ter uitvoering daarvan zijn vastgesteld. Deze beperkingen zijn vastgelegd in Richtlijn 2004/38/EG¹ betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden. Als de gastlidstaat eist dat EU-burgers uit andere lidstaten afstand doen van de

¹ PB L 158 van 30.4.2004.

nationaliteit van hun land van herkomst wanneer zij er zich willen vestigen, dient deze eis te worden onderzocht in het kader van de Europese regelgeving voor het vrije verkeer van personen.

Volgens EU-recht worden de voorwaarden voor het verwerven van de nationaliteit van de lidstaten exclusief geregeld in het kader van de nationale wetgeving van de afzonderlijke lidstaten. Het staat de lidstaten zodoende vrij zelf de voorwaarden voor het verkrijgen van hun nationaliteit te bepalen: de voorwaarde dat hiervoor afstand moet worden gedaan van de nationaliteit van een andere lidstaat, valt derhalve buiten het toepassingsgebied van het EU-recht.

Conclusie

Gezien het voorgaande lijkt het de diensten van de Commissie wenselijk dat de Commissie verzoekschriften indienster verzoekt toe te lichten in welke context haar is gevraagd afstand te doen van haar Italiaanse nationaliteit.

Alleen als deze voorwaarde is gesteld voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning in Letland, kan worden beoordeeld of ze in overeenstemming is met het EU-recht, en meer specifiek, met de EU-regels voor het vrije verkeer van personen.

4. Aanvullend antwoord van de Commissie, ontvangen op 28 september 2012

Het verzoekschrift betreft het potentiële verlies van een persoonlijk identificatiedocument, het "vreemdelingenpaspoort", uitgegeven door Letland aan bepaalde personen die geen Letse ingezetenen zijn en hen de speciale status als "niet-ingezetene" toekent. Het gaat meestal om personen van Russische afkomst.

Het verlies van een dergelijke status of van het "vreemdelingenpaspoort" valt niet onder de Europese wetgeving, aangezien het geen verblijfsdocument betreft noch een document dat burgerschap verleent aan de houder. Het zijn dus de Letse autoriteiten die over deze zaak moeten beslissen in overeenstemming met de nationale wetgeving. Indien indienster van mening is dat het besluit van deze autoriteiten haar rechten schendt, dient zij verhaal te zoeken op nationaal niveau via de desbetreffende autoriteiten.

Conclusie

De EU is niet bevoegd inzake de kwesties die indiener aan de orde stelt en die betrekking hebben op het verlies van haar Letse "vreemdelingenpaspoort".